

Đán bà

TUẦN BÁO XUẤT BẢN NGÀY THỨ SÁU

NAM THỨ 6 = SỐ 265 = RA NGÀY 27 OCTOBRE 1944

Tòa-Soạn và Tri-Đu 26, Rue Wiéle - Hanoï - Tél. 479

MỖI SỐ là hàng 4 c
số hàng 8.00
0.35 một năm 15.00
CHÍNH-PHU
GẤP ĐÔI

HU-TE SA NGÂN-
THUẾ XN CỬ VÍ
LÀ DIRECTRICE ĐU
TUẦN BÁO
ĐÀN BÀ
76 Wiéle - Hanoï

Một vấn đề mà tất cả chị em chúng ta cần phải chú ý

xem trong
sô này :

Một vấn đề mà
tất cả chị em
chúng ta cần phải
chú ý

của MỘNG-SƠN

CHUYÊN NGÂN

Đi ra tỉnh

của THU-THU

THƠ của

BÍ-H CẦU

TRẦN-HÀNG-OANH

Việc trong nhà:

Đan áo

Nước Trong Nguồn

CHUYÊN RIENG

TRẢ LỜI ĐẸP

GIA - CHÁNH

THU - TÍN v.v.v...

THỜI kỳ hai bà Trưng khởi nghĩa có phải là thờ kỳ mẫu-hệ hay có phải là một sự quật khởi của mẫu hệ không ?

Đó, một vấn đề rất quan trọng mà tất cả chị em chúng ta cần phải chú ý. Nói vậy Đán bà rất thành thực. Vì đã bốn tháng nay các bạn đồng nghiệp chúng tôi ở nam giới đã đề cập đến vấn đề hai bà Trưng khởi nghĩa một cách khá trang trọng. Chúng ta đã thấy những ông Ứng Hòa Nguyễn văn Tổ (Tri-Tân), Lương đức T hiệp, Nguyễn thế Mỹ (Văn-Mới), Nguyễn như Bang (Việt Cường), Nguyễn uyển Diễm (Đại học thư xã) và từ 1938 ông Vệ-thạch Đào duy Anh cũng đã nói tới ở Việt Nam văn hóa sử cương

Đồng thời đã mấy tháng nay, một số đồng bạn đọc của Đán Bà ở khắp Đông Dương có vết thư về tòa soạn hỏi thái độ của chúng tôi đối với vấn đề mẫu hệ và hai bà Trưng khởi nghĩa. Chúng tôi rất cảm động về cái nhã ý ấy. Các bạn hằng nghĩ đến chúng tôi và tin cậy ở sự liên lạc tình thân giữa các bạn và tuần báo Đán bà nhưng chúng tôi cứ muốn băn khoăn, thận trọng trước khi viết để trả lời chung.

Chúng tôi đã ủy bà Mộng Sơn, một cây viết giữ mực phê bình và nghiên cứu của Đán Bà dự thảo từ hai tháng nay. Vốn sinh trưởng ở ven rừng chân núi,

(Xem tiếp trang 10)

Khi xưa vì hiềm muốn thầy mẹ tôi nuôi một người con trai nuôi có khai sinh nhận làm con nuôi được mười năm thì sinh chúng tôi. Anh em tôi, nhà rất thân mật, không hề có dị phần biệt con đẻ con nuôi. Nay mẹ gầy dựng cho anh tôi và lấy vợ cho từ tề (theo thói quen người con nuôi nhiều tuổi hơn bên chúng tôi vẫn gọi là anh).

Bây giờ em trai tức là con đẻ của thầy mẹ tôi đã lớn, thầy mẹ tôi phải lập lại thứ vị của anh em tôi, tức là muốn để cho em tôi giữ địa vị trưởng nam, người con nuôi tuy nuôi trước song chỉ coi là một đầu con mà thôi, sợ đi phải lập lại thế vì thầy tôi là ngành trưởng, họ hàng còn theo giỗ theo tết, họ không ưng theo một người dưng sao cũng khác máu mủ.

Câu chuyện chưa dứt khoát thì anh tôi chết để vợ góa và một cháu trai : Người chị dâu và cháu vẫn ở chung với thầy mẹ tôi, nhưng có một thái độ rất ương ngạnh đối với câu chuyện lập em tôi làm trưởng-nam. Chị ta vẫn cho con mình có địa vị đích tôn, sau này ở giữ việc thờ cúng hương hỏa. Chỉ vì thế mà thầy mẹ tôi ghét, chị ta dọn ra ở riêng và đòi kiện chia gia tài lấy phần cho con mình có cái địa vị cháu đích tôn. Xin hỏi chị ta có thể kiện được không ? Thằng cháu có thể giữ địa vị đích tôn được không ?

VĨNH

Người đàn bà vợ người con trai nuôi của thầy mẹ cô đã đại khờ quá ! Theo pháp luật mới bây giờ thì làm con trưởng hay con thứ con gái hay con trai, phần gia tài vẫn đều như nhau. Nếu cha mẹ muốn cho con



Chuyện riêng

trưởng nhiều hơn các con khác để riêng cho con trưởng phần hương hỏa để khi cúng giỗ tết thì lại phải nói rõ trong chúc thư.

Vậy này người chị dâu cô có muốn dành địa vị trưởng-nam của chồng cho con cũng vô ích phần gia tài chắc chắn thầy mẹ cô chẳng để cho nhiều hơn các con tý nào mà vì danh nghĩa thì muốn làm địa vị trưởng-nam để giỗ tết, song họ hàng và chị em anh em chả ai theo, cái danh nghĩa cũng không còn có nữa. Vì những lẽ ấy mà câu chuyện rắc rối trong gia-lich có để giải quyết lắm.

QUÝ BA ! MUỐN CÓ

Giấy tốt, đẹp
bền và dễ đi,
không đâu sánh kịp
xin mời lại kiện

Quê-Hiên

36, Phố Hàng Bồ, 36 3

HANOI

SẼ ĐƯỢC NHƯ Ý

Phân chị dâu cô không có quyền gì kiện cả, chỉ có quyền kiện khi nào thầy mẹ cô chia gia tài cho các con mà lại truất phần của đứa cháu nuôi mà thôi ra trước pháp luật đưa bé ấy vẫn được hưởng phần gia-tài của cha nó đã chết, không truất được phần nó.

HỒI.-- Cha tôi không bằng lòng cho chúng tôi lấy nhau. Song mỗi tình đôi bên rất khăng khít ngoài chàng ra tôi không thể lấy ai được. Mẹ tôi đã chết, chỉ còn bà nội và bà ngoại tôi. Thầy tôi năn nỉ quá cha tôi bảo rằng muốn lấy thì cho lấy song cha tôi không đứng chủ trương để quyền đó cho bà ngoại tôi. Cha tôi cũng không cho cả bà nội tôi đứng chủ trương nữa. Làm như thế e người ngoài chê cười vậy có cách nào ổn thỏa không,

VÔ DANH

TRẢ LỜI. — Cha cô nói thế tức là người vẫn không bằng lòng cho cô lấy người yêu của cô vì cha cô chắc chắn rằng bà ngoại cô sẽ chả bao giờ lại nhận một việc ngoại phạm vì và quyền hành của bà ngoại cô. Khuyên cô nên nhẫn nại ít lâu nữa, sẵn có bà ngoại đó cô nên năn nỉ riết hai cụ để hai cụ nói giúp thì sao cha cô cũng phải bằng lòng.

Ô. NHƯ NGỌC — Sự nói đòi tuổi vô hại, khi người ta yêu nhau, người ta tha thứ cho nhau rất dễ dàng. Nếu quả tình ông không thấy yêu nàng thì ông nên xa nàng dần dần và coi làm một bài học từ đây đừng lơi thôi nó rớt với ái tình như thế nữa, làm tội trái tim của một người đàn bà.

Ô. T. A. Vinh. — Ông có thể hỏi thẳng vị hôn thê về cái thái độ lạ lùng của nàng ít lâu nay. Tôi cũng đồng ý với ông một người vợ ý của, ý gia thế, khinh miệt chồng thì không thể nào chịu được.

THU-LINH

NƯỚC TRONG NGUỒN

CHUYỆN DÀI CỦA THU - THU

(Tiếp theo kỳ trước)

Phương đã có tất cả những cảm giác ấy những khi ngồi trong phòng khách nhà mình. Nàng có thể ngồi ở đây hàng ngày. Nhất là lúc ngả về chiều, trong phòng hơi mờ mờ tối nàng càng cảm thấy một phong thú êm ả vô cùng. Nàng tưởng tượng mình như một bà Hoàng hậu xưa ngự ở - mi trên nhung lụa, còn nàng thì cũng ngồi lười biếng trong âm cúng của gian phòng có đủ mọi vẻ đài - các phong - lưu.

Đôi khi Phương nhận ra sự tâm - thương của những điều mình cảm xúc. Nàng sững sờ thấy mình đã khuynh hướng về cái ánh phong lưu sang trọng mà trước kia nàng không hề bao giờ tha thiết tới. Nàng thấm sâu hỏ, đem so sánh cảnh thanh-bán của gia đình mình và sợ rằng cái khuynh-hướng đó chỉ là sự vô vấp của kẻ choáng mắt. Song dù sợ thế mà Phương vẫn không ngăn được những cảm xúc nói trên nó cứ tự nhiên nảy ra trong lòng nàng và nàng chỉ còn biết thấm hưởng những phong thú của nó.

Trời đã bắt đầu nhá nhem tối. Sợ nhớ lời hẹn của chồng, Phương đứng lên, vuôn vai với một khối cảm dễ chịu lạ thường. Nàng bước từng bước, chậm chạp lên phòng ngủ. Trong giờ khắc này sao nàng không muốn làm một cử động gì lạnh lẽo và hấp tấp. Trong sự khoan thai nàng cũng cảm thấy thú vị, và sự

nhân nhã đang thích hợp với tâm hồn nàng.

Mở cửa phòng ngủ, mà trí óc còn lảng lảng tận đâu đâu, Phương bỗng sững sờ thấy một người đàn bà hiện sững sững trước mặt. Nhận ngay ra đó chỉ là bóng mình trong chiếc gương to, Phương nhướn miệng cười, sự sững sờ đổi sang một lẽ khác. Phương cứ đứng giữa khung cửa để ngắm bóng mình trong gương, và ngoáy tay bật sáng đèn lên cho hình ảnh thêm rõ ràng. Nàng không ngờ mình lại có thể xinh đẹp đến thế và bất giác cảm động sung sướng do ửng đôi má. Phương có cảm tưởng như Phương ngày nay và Phương lúc còn đi học là hai nhân vật khác hẳn nhau chẳng những về tính-thần mà khác nhất về hình thức. Phương tưởng thế thôi, sự thực hạnh phúc và công phu trang điểm đã làm nổi tất cả những đặc điểm của nhan sắc Phương mà sự giản dị xuềnh xoàng lúc

trước đã che lấp đi, sự đam mê học hành đã làm cho Phương không chú ý tới, quên cả rằng mình là đàn bà và người đàn bà thì chú trọng trước đến nhất cái nhan sắc mình.

Bây giờ Phương đã biết mình đẹp, thích mình đẹp và cảm thấy tất cả cái kiêu hãnh và sung sướng của người có nhan sắc. Tự nhiên ý muốn đẹp dẫn nàng đến sự đăm dăm, thích điểm trang. Và sự điểm trang đối với nàng quá là một địa hạt mới mẻ. Nàng không quen bao giờ với bao nhiêu dụng cụ tí mĩ, xinh xắn, với bao nhiêu thứ mỹ phẩm tinh, không quen bao giờ cái nghệ-thuật và phương pháp ứng-dụng các thứ mỹ-thuật đó. Nhưng nàng không muốn hỏi ai học ai. Nàng đã phải buồn cười không hiểu sao học chệch học nghĩa thì không hổ thẹn, mà học trang điểm lại động lòng tự ái. Nàng cũng biết chẳng phải tại việc trang điểm là một sự xấu xa gì mà phải ngượng ngùng. Đó chỉ là một lẽ tự ái của tất cả những người đàn bà thực biết đăm-dăm. Nhưng không học mà nàng cũng thạo ngay, tưởng chừng như từ bé chỉ có việc điểm trang quanh năm ngày tháng. Bàn tay nàng như có phép linh diệu tô khéo léo và óc thẩm mỹ trở nên sáng suốt tinh vi nhận thức rõ ràng ý nhị sự trang nhã

(Xem tiếp trang sau)

Đương in :

**TIẾNG VONG
SÔNG NGÂN**

Cho

của **Ngân - Giang**

của phép điểm trang và phục sức cái địa vị mới, cái cảnh sông thay đổi đột ngột của nàng vì thế mà không có vẻ gì là lung túng ngượng ngập của kẻ không quen. Nàng bước vào địa vị mới, cảnh sông mới, một cách thực dung dị hình như là cảnh sông quen của nàng xưa nay.

Nàng đèn ngồi trước bàn trang điểm, sửa soạn. Bàn tay lanh lẹ và mềm mại hí hoáy trên khuôn mặt, dặm thêm một lần phấn, tô thêm một nét son. Nàng không thấy công việc phiền toái và phù phiếm một chút nào như xưa kia nàng gương, mỗi khi đèn nhà bạn gặp bạn đã đến điểm trang. Bây giờ nàng thấy hứng thú lạ đèn say sưa Hộp phấn ông son mùi hương ngào ngạt tất cả những thứ gì bày trên bàn trang điểm của nàng đều đã trở nên một phần sát nhập và sát nhập rất mật thiết đến nàng rồi.

Nàng còn ngồi ngẫm nghĩ mãi trước gương nên con hầu gái không lên nhắc rằng Kha

đã cho xe hơi về đón từ lâu Phương vội vã đứng lên mặc chiếc áo màu thiên- thanh Kha ư nhất. Nàng trợn chiếc ví đôi giấy hộp với màu áo rồi ra đi.

Xe chạy êm như du. Phương như ngồi trên đôi cánh mộng và đôi cánh mộng ấy đang chở nàng tới một xứ mơ hồ nàng không biết hẳn có những gì song chắc chắn là có một sự vô cùng dễ chịu. Chợt xe lái sang phố khác, bánh xe sát xuống đường rít mạnh lên, Phương giật mình, bàng hoàng, tưởng như mình đang ngồi nhờ trên chiếc xe của người nào. Nàng đỏ bừng mặt, hỏi với người tài xế:

— Anh tài, ông dẫn đón ông ở đâu?

— Dạ bẩm ở nhà thương ạ.

Phương vẫn nhớ thê rồi. Song nàng vẫn thấy cần phải hỏi để thêm chắc chắn nàng đang ngồi trên xe của chồng nàng và cảnh sông của nàng hiện tại đang là cảnh sông thực.

Kha nói:

— Hay là chúng ta đèn đăng

Cùng Các Bạn Đọc

Tòa soạn, ty quản-ly, nhà in báo Dân-Bà, xuất một năm nay, không nghỉ một kỳ báo nào, để cho báo ra đúng và đủ số. Với sự cố gắng ấy (vì tình thế, chúng tôi phải làm việc ban đêm) chúng tôi muốn đèn đáp tấm thịnh-tình của các bạn thân yêu ở khắp gần xa. Tuần sau, nhân ngày lễ Toussaint, các báo đều nghỉ cả, vậy mong các bạn cũng rộng cho chúng tôi nghỉ một số vào dịp ấy. Số 266, sẽ ra đúng ngày thứ sáu 10 Novembre 1944. Xin các bạn rõ cho.

T. B. Đ. B.

Nhiều quyền sách tìm mua không còn nữa!

Tủ sách quý của bạn, vì cho mượn hay vì mất cắp mà thiếu nhiều quyền, nay tìm mua khắp nơi không có, bạn hãy viết ngay thư kèm tem 0p.16 cho Kiosque Thanh-Tao Vinh, vài ngày sau, bạn sẽ nhận được bản giấy đánh máy kê tên trên 200 quyền, đủ các loại (khảo cứu, phê bình, phóng sự, kịch, thơ, tiểu-thuyết) xuất-bản từ 1940 đến nay. Mua một lần 30p. bạn sẽ không phải chịu tiền cước. Thư nào chúng tôi không có, sẽ cố tìm mua giúp bạn

thấy me đi. Mấy hôm rồi chúng ta không đèn.

Phương sửa một xuống, song Kha không nhận thấy. Chàng còn mãi xem lại máy xe. Chàng xem xong máy, day nắp lại rồi bước lên xe mà Phương cũng chưa trả lời.

Kha nhắc lại:

— Thê nào, em bằng lòng chứ?

Phương đáp:

— Vâng thôi lại.

Giọng nàng có vẻ miễn cưỡng mà Kha vẫn không nhận thấy. Và chàng ngờ được làm sao những ý nghĩ phức tạp đang hoành hành trong óc Phương từ lúc nghe Kha ngỏ ý muốn đèn thăm thấy mẹ nàng. Nàng lơ đãng nghe Kha nói:

(Xem tiếp trang 9)

VIEC

**T
R
O
N
G**

NHA



Đan áo cho em bé 9, 10 tháng trở lại

ĐO DÙNG: 1) 3 cuộn laine mérinos 4 fils màu hồng: bleu ciel, hân trắng và một ít chỉ thêu. Laine trắng thì dùng chỉ thêu màu xanh hay hồng đều được, nhưng laine hồng hay xanh thì nên dùng chỉ thêu cùng một màu với laine nhưng xậm hơn màu laine. 2) 1 đôi kim đan số 3 rưỡi.

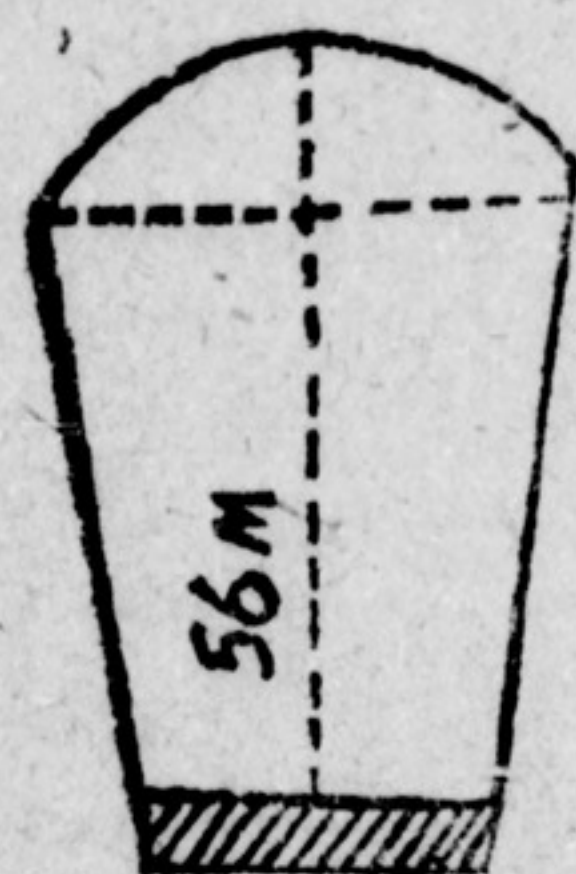
Thân áo

CÁCH ĐAN: Bắt đầu đan từ gấu 138 mũi đan 12 hàng tuyến xuống làm gấu áo trừ mỗi đầu 7 mũi đan tuyến xuống làm nếp áo, còn ở trong đan tron cả, tức là đan một hàng tuyến lên một hàng tuyến xuống.

Cứ thế đan thẳng lên đến nách áo 58 hàng thì chia làm 4, hai phần hai đầu làm hai đàng trước hai phần giữa làm thân sau. Đan đến chỗ chia này thì 3 mũi lại đan 2 mũi chập làm một mũi cả thân trước và thân sau, để phần dưới áo hơi soè ra một ít. Đan từ nách lên đến vai 40 hàng thì thu hết. Hai thân đàng trước thì đan 22 hàng thu mỗi hàng 3 mũi làm cổ áo. Vai áo nên thu vắt đi một ít và cổ áo ở đàng sau cũng thu lượn xuống một tý.

RAY

TAY ÁO



10 MUI

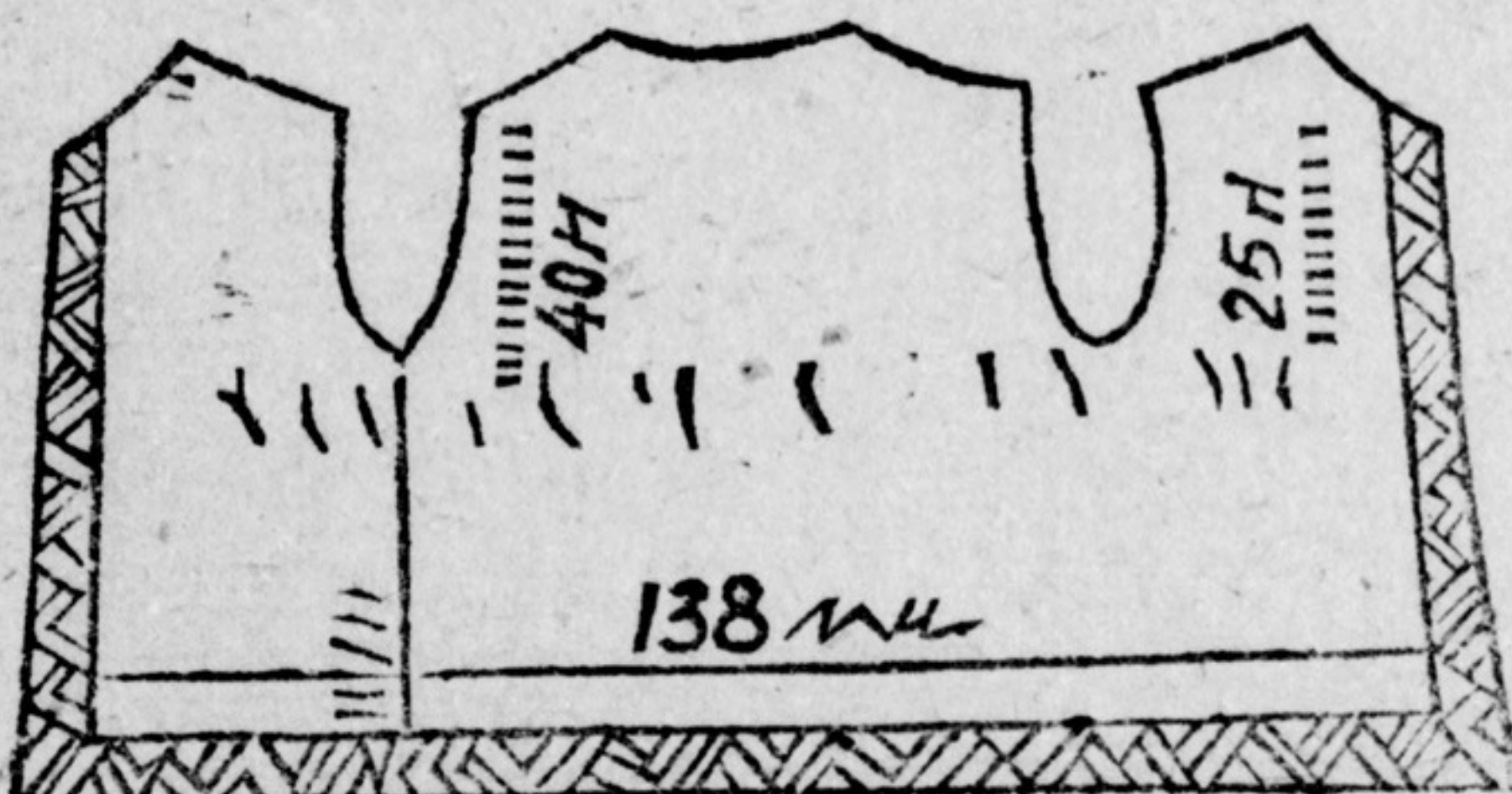
mũi thu 1 mũi tức là đan 2 mũi chập làm một để ở trong cổ đan lại. Rồi đan 2 hàng tron thì thu thế.

Cô Ngọc tiên

Bắt đầu từ cổ tay 40 mũi đan 12 hàng tuyến xuống làm như gấu áo, đan độ 6 hàng thì mỗi bên thêm ra 1 mũi để rộng dần dần đến nách áo.

Đan 56 hàng thì thu nách chỗ thì mỗi bên thu dần 3 mũi một, đan được 15 hàng còn bao nhiêu thu hết cả.

CỔ ÁO Bắt đầu 78 mũi đan 4 hàng tuyến xuống làm đường viền cổ, trừ mỗi đầu 3 mũi làm nếp cổ còn ở giữa đan chon cã. Đan được 14 hàng thì 8



**Đã bạc phai rồi
nửa áo xanh**

Giữa mùa gió lạnh én bay sang,
Đã có mưa rơi với lá vàng.
Tôi biết trong tôi sâu chênh mảng,
Một con đò lẻ lạc tràng giang.

Áo rét người đàn lơ dơ to,
Nghìn đêm trắng lạnh khí thu mờ.
Người đi môi đỏ màu như áo
Tôi khép lòng trên những cánh thơ.

Bến lạc dòng sông nước lạc thuyền,
Mà tôi lòng lạc mắt to duyên.
Nguyên cầm nghe gảy tương-tư khúc,
Ý nẹp Thư-Quỳnh vọng Tổ-Liên.

Gác nhỏ, trăng hoa gửi gió về.
Ôi! buồn thú-phụ đến sơn-kê,
Áo xanh Tư-Mã vương hồ lệ.
Đâu thươ Tâm-Dương vẹn ước thề?

Nghe chảy đời trên mái tóc xanh
Quan-san, bóng lẻ khuất ly-dinh.
Tôi từ nghìn dặm về kinh khuyết,
Đã bạc phai rồi nửa áo xanh.

BÍCH-CAU

(Lời Bến Nước)

U Hoài

Mưa đêm thốn thức ngoài khuya vắng.
Phòng nhỏ hoang vu đến lạnh người.
Lệ sấp hoen mờ — cây nến lẻ
Ngập ngừng theo với tiếng mưa rơi.

Hồn đơn thầm lắng sâu đơn chiếc,
Ai khóc tình ai ở giữa trời?
Từng giọt u hoài thao thức rụng.
Canh tàn hiu hắt, lệ đầy vơi.

TRẦN-HOÀNG-OANH

(Tuyển thành một đêm mưa thu)

Nhân loại sẽ tự cứu

BỎI NGƯỜI ĐÀN BÀ

(Tiếp theo và hết)

Lịch sử chứng nhận rằng mỗi bước tân tiến của một dân tộc đều được dự bị và khởi đầu bởi những phong tục thuần hậu và trong sạch của hàng phụ nữ; và một dân tộc sắp đến cảnh diệt vong khi hàng phụ nữ của dân tộc ấy bị cảm dỗ dễ dàng bởi con độc xà khoái lạc và dục tình, nó đi lần tới sự oằn lún ô hợp. Cũng thế, một dân tộc sẽ ngã hèn yếu hồi phục lại nhờ khi hàng phụ nữ dân tộc ấy tìm lại được sự trong sạch đoan chính đáng bức làm mẹ của quốc dân. Muốn đi đến đây, ngoài ra sự năng tập thể dục, còn phải tự chuyển hóa ăn nhịp theo cuộc sống giản dị và phải dùng thức ăn uống hợp lẽ, đó là những điều kiện cần yếu, không có thì không thể thắng nổi những quyền rũ và ham muốn.

Được như thế người đàn bà mới làm trọn thiên chức của mình, của người mẹ, của bậc giáo hóa.

Phương sách cần yếu để mở đường cho một thời kỳ bình đẳng không phải là sự phổ thông quyền lợi cá nhân mà là sự hiểu đúng tôn phận của mỗi người là tự huấn luyện, tự cải tạo thể xác và tinh thần, hầu đến sự bình đẳng ngay lúc vừa lọt lòng mẹ, nếu không thì không có sự bình đẳng nào có thể thành tựu được.

Một khi người đàn bà nhận rõ con đường của tự nhiên và định mệnh và đi trên con đường ấy, người ấy sẽ cảm

thấy được dân ông che chở, vì thật ra người đàn ông không có sự ham muốn thiết tha nào hơn được che chở một người đàn bà hiểu bốn phận thiêng liêng, quanh mình dường như tỏa ra những nét duyên thầm tươi chiều sáng và tinh cảm thanh cao. Sắc đẹp của phụ nữ có một sức hấp dẫn mà người đàn ông không cưỡng nổi nhưng rồi sự khinh nhờn đến cả sự hân học lẫn lẩn chiêm tâm hồn người đàn ông khi nhận ra một cơ thể tiêu mòn, ô trược, phản thiên nhiên. Khi người đàn bà chưa rõ cái trách nhiệm và bí quyết của duyên đẹp của mình, người ấy chỉ chờ một cách vô hy vọng sự cộng tác thành thật của đàn ông.

Từ xưa tôn giáo nào cũng tỏ ra thận trọng về sự nhân chứng bằng những lễ cưới trang nghiêm (Người Việt-Nam ta xưa phải giữ sáu lễ trong việc hôn nhân. Đạo Thiên-Chúa

theo nhiều nghi tiết nghiêm nhặt trong lễ ấy.) (n.d.)

Sự khô g thông hiểu và thờ ơ với khoa nhân chủng đã đem cho xã hội hiện tại bao nhiêu kết quả ghê gớm: ngoài ra một số nhiều bệnh tật địa phương, tất cả những yếu đuối về thần kinh, thiếu phân chân, thiếu nghị lực, sự luôn cúi phục tùng; truy lạc, những đứa trẻ sinh không phải lúc, những đứa trẻ ốm yếu tật (vì thể xác hay tinh thần). Những cái ấy tất nhiên đưa đến sự không hiểu biết, sự bất hòa, óc đảng phái và rốt cuộc đi đến chiến tranh. Chỉ nhờ khoa nhân chủng phụ nữ có thể đem lại cho đời những đứa trẻ đủ sinh lực, đủ sức nhìn sự thật một cách rõ ràng, đủ tài để lãnh nhiệm vụ giải phóng đồng bào hay xã hội. Trình độ nhân loại không thể vượt trình độ phụ nữ, trái lại trình độ phụ nữ vạch rõ trình độ nhân loại. Vì vậy một dân tộc truy lạc thì hàng phụ nữ xứ ấy thường nhẹ dạ, cầu thả và không gắng giữ trong sạch về tư tưởng, lời nói và thân hình; cũng thế một dân tộc đang thời kỳ tinh tấn hàng phụ nữ nơi ấy chân chính và thanh sạch.

Nay, giữa hàng phụ nữ, chính người mẹ phải đảm đương bốn phận cứu nhân loại khỏi những thảm trạng. Chỉ người mẹ có thể vạch một đường mới cho sự sống, sinh sản ra một nguồn sông thanh cao hơn, đào tạo lớp hậu tiến hùng vĩ hơn người hiện tại.

Mỗi thời đại mới trên đời đều một phần lớn là công trình của những người mẹ, và bước tiên tới lớn lao mà nhân loại phải làm hiện nay cần nhờ lòng sáng suốt những người ấy.

Tất cả đều sẵn sàng, ngày vĩ đại của sự giải thoát sắp đến. Người mẹ, can đảm lên, thẳng thắn đi tới, sẵn sàng lòng đầy hạnh phúc đón lấy cái thiên chức quý báu của

A O cưới của các cô
o dự tiệc của các bà

QUÝ PHẢI

ĐỀU MAY VÀ THÊU

ở hiệu

Lê-Tâm

30, A1 ROUSSEAU, 30

= (PHỐ LÒ ĐÚC) HANOI =

Sẽ được như ý.

người, sao cho mâm sông mới được tươi sáng, hùng dũng ! Hãy tập trung tư tưởng vào sinh vật mới ấy, hãy làm xong cái chức vụ cứu tế nhân loại ! Người đàn ông sẽ sung sướng phụ giúp người mẹ biết đảm đang nhiệm vụ mình. Không phải nó mà chính bà là người cho ra đời bậc cứu tế. Chính nơi bà là sự hòa bình các dân tộc hay chiều đầm của đời sự gây dựng thiềm đường tại thế hay sập nát tất cả.

Chớ ngại con đường của cây Thánh Giá (con đường hy sinh) (N.d.) mà hãy theo dấu cây ấy, cũng như bà Marie, đến khi dựng được cây ấy trên núi (kết quả cao niên của con đường hy sinh) (N.d.) trên đỉnh của sự đau khổ. Và khi ấy một tiếng nói từ cây Thánh Giá đưa xuống « Tất cả đã hoàn thành, người ấy sống, người ấy sống, người cứu tế nhân loại đã sống. »

Nguồn sông mới chuyển vận, ban rải yên tĩnh và hòa bình : yên tĩnh ở mỗi người, yên tĩnh nơi gia đình, hòa bình giữa các dân tộc.

Các dân tộc ấy sẽ hợp lại thành một cơ quan công đồng mà chỉ một giây liên lạc nội liên lại tất cả : con đường của châu lý, không cần dựa theo một tín điều hay một tín ngưỡng nào. Con đường ấy chỉ cần cứ nơi trí thức của mỗi người thôi.

Con đường ấy : là bốn phần nó vĩnh cửu, bao quát, và đã muôn đời ghi chặt vào tâm người.

Của Bác sĩ Hanish
đăng trong tờ nguyệt san « La maitresse pensée »

(Xuất bản ở Parix)

Người dịch : L. V. QUANG

Những cái ngoặt có đánh (N.d.)
là của người dịch thêm cho người
đọc dễ hiểu rõ.

ĐI RA TỈNH

Truyện ngắn của THU-THU

SÁNG hôm nay nhà bà Phó Loan có thư. Bác Trưởng đem sang xóm nhờ cậu Giáo xem hộ, chẳng biết trong thư nói những gì mà bác Trưởng giở vở có vẻ nặng mặt sa mày lăm. Bà cụ Phó ngồi sàng gạo trên hè, đưa mắt nhìn trộm bác, rồi lại cúi xuống nhanh tay chao sàng gạo, làm như không để ý gì đến bác, song sự thực thì trong bụng cụ phân vân, nơm nớp ngay từ lúc người trạm mang bức thư đến bắt bác Trưởng điểm chỉ vào cuốn sổ. Lá thư ấy còn của ai nữa, nếu không là của người con trai thứ hai cụ, buôn bán ngoài tỉnh ? Và tất lá thư ấy phải nói gì tới cụ, cụ linh cảm thế, vì hai anh em bác Trưởng và bác Hai xung khắc nhau như mặt giăng mặt giới, ngay khi còn ở chung nhà, cũng chả mấy khi nói với nhau một câu nữa là nay ở xa, lại viết thư cho nhau !

Nghĩ đến sự xung khắc của hai người con gái thì cụ phải nghĩ luôn đến sự xung khắc của hai mẹ nàng dâu. Và chính tại hai mẹ nàng dâu, mà anh em bác Trưởng mới trở nên lạnh nhạt với nhau ! Hai nàng dâu. Nghĩ đến, cụ đã rùng mình. Thật nhà cụ đã tới hồi mặt phúc nên mới gộp đồ yêu, đồ quái đó. Hai chị em dâu ở chung một nhà, cạnh khố, [redacted] nhau suốt ngày, rồi cứ năm ngày, ba ngày lại một trận âm ỉ xóm làng. Hai [redacted] chồng cứ thân nhiên, mặc kệ. Còn bà mẹ chồng chẳng lẽ cũng thân nhiên nốt. Cụ cau giận, răn cấm này, mắng chị kia. Lời phải cụ nói ra, chẳng đâu nào nghe, càng gây thêm hiềm khích cho chúng. Đứa nọ kêu mẹ chồng bênh đứa kia, đứa kia kêu mẹ chồng bênh đứa nọ. Hai anh chồng chẳng biết đây là đâu cũng oán mẹ nốt, cầu nhau.

— « Thì bà cứ mặc chúng nó, bà phải cho công bằng, chúng nó mới sợ chứ ».

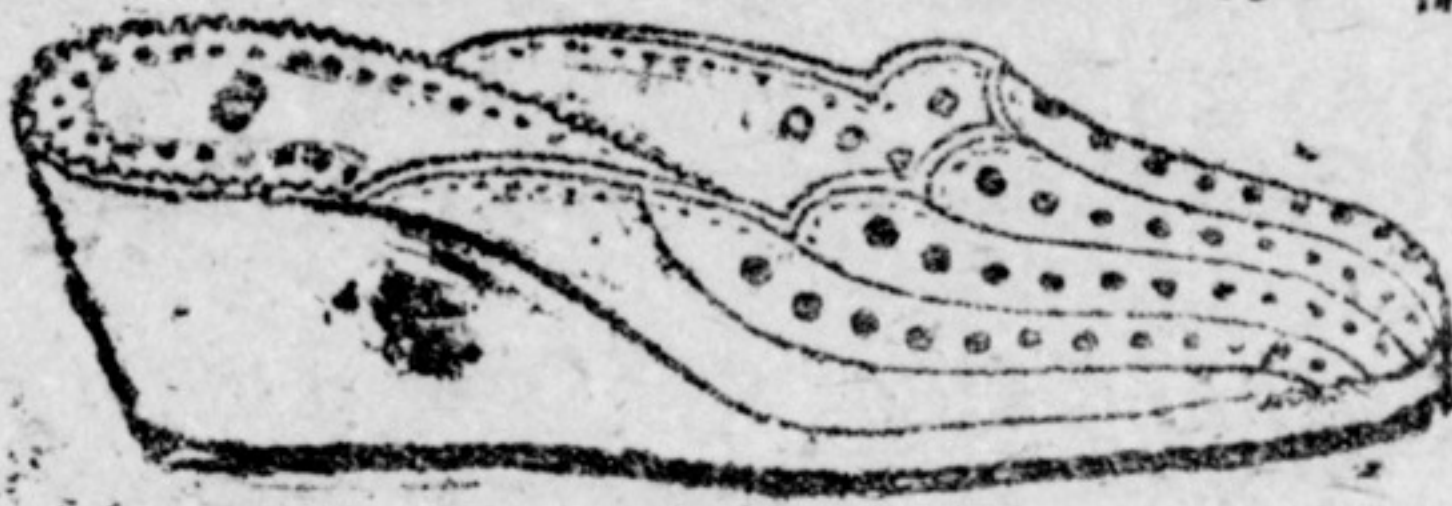
Con trai giầy mẹ đạo làm mẹ chồng. Nhà tuy nghèo nhưng mấy đời thì lẽ, bây giờ cụ mới thấy một sự đổi đời như thế. Cụ ngậm tăm, dâu kín nỗi uất ức buồn phiền. Thế rồi chẳng biết vì có gì sau một trận kịch liệt giữa hai chị em dâu, mà cả hai anh em giai lờ qua tiếng lại, vợ chồng nhà Hai bán quách mây sào vườn, kéo nhau ra tỉnh.

(Xem tiếp trang sau)

Quê-Lâm

N° 6, Rue de la Laque
PHỐ CHÁ CÁ HANOI

Là một hiệu giày phụ nữ được nhiều tín nhiệm của quý bà, quý cô, vì kiểu đẹp và tốt nhất không đâu sánh kịp.



Bản hiệu mới chế ra nhiều kiểu Saudales mùa nức để đi xe đạp rất bền và nhẹ giá tính 0000 phải chăng 0 00

Bà cụ thờ phào, nhẹ hẫng mình. Thôi hai anh em ở gần nhau chả yên chả lành thì thà ở biệt hẫng đi còn hơn. Bà cụ đỡ diềm tai, bực mình, tuy lại phải mang cái buồn nhớ con gái và nhất là nhớ thằng cháu.

Thâm thoát vợ chồng nhà Hai ra tỉnh đã ngót một năm. Bà cụ vẫn ở với vợ chồng nhà Trưởng. Trong một hai tháng đầu bà cụ được con dâu cả chiều chuộng lạ thường. Cụ mà say thóc thì cụ kêu :

— Thôi cụ lên nhà, để việc ấy cho con.

Mụ chăm chút cụ lắm. Bữa ăn nào cũng có thịt, đậu kho rừ, buổi chợ nào cụ cũng có quả có bánh. Chẳng bù với khi xưa. Cụ sung sướng nghĩ :

— À ra mẹ Trưởng nó khá đây. Trước kia có con em dâu thì nó kèn cựa, mình nó, nó cũng biết đạo làm dâu.

Chính mụ Trưởng vẫn nói ra thế, trong những buổi trưa tí tẻ bắt chày cho mẹ :

— Con tức lắm cơ. Nếu có thím ấy mà con chiều chuộng hầu hạ cụ thì thím ấy lại phải tay chân biết cụ là si ngay đây.

Cụ ám ảo. Bây giờ cụ đều cho mụ Trưởng là phải và tự

dung muôn lạy lòng con cháu.

Ngày tháng dần qua. Tia tức người con thứ hai bần bật. Cụ ấy nấy mong nhớ con lắm, đôi khi không đề bụng được, cụ chép miệng :

— Quái thằng Hai nó biết chữ mà sao nó chả viết thư gì về ?

Mụ Trưởng giải miệng ra :

— Người ta ra tỉnh vợ chồng sung sướng với nhau, ai người ta còn thiết đến cụ nữa.

Trong tâm cụ Phó cũng đang có ý tưởng ấy. Lời nói của con dâu càng làm cay đắng lòng cụ. Mụ dâu đưa đã thêm một câu :

— Thôi bà đừng lo bà còn có vợ chồng tôi, vợ chồng tôi không để bà chết đói đâu mà sợ.

Toàn những lời nặng như côi đá. Bà cụ nín thít, nhưng rồi sự tử tế của nàng cũng không bền và giải được bao lâu nữa. Cụ say thóc mụ lặng thinh và còn xui con đội thêm côi nữa cho cụ say. Bữa cơm không hay có thịt nữa và quả ở chợ về thì toàn là khoai lang và mía. Một thứ bà cụ ăn vào thì nghẹn, một thứ cụ không còn răng để mà nhai. Tiếng chi

tiếng lặc đã lặt đầu sọc sọc. Ai đến chơi hỏi thăm cụ về tia tức người con thứ hai, cụ chưa kịp trả lời mụ dâu đã nói hốt :

— Chú thím nó giàu có lắm rồi ạ. Chỉ nay mai là về đón cụ tôi ra tỉnh phụng dưỡng đây ạ. Rồi mụ cười khảnh khảnh :

— Nói thế chứ ông bà ấy mà giàu có thì tênh tênh hưởng với nhau chứ tội gì đón cụ tôi ra cho vướng mắt. Đến đi từ ngày ấy mà cũng chả thèm viết thư thăm xem mẹ ra sao còn sống hay chết. Cái trò mẹ già như chuỗi chín cây. Họ ăn ở thế mà coi được !

Cụ Phó ngồi lì, vì con dâu Trưởng nói cũng đúng sự thực một vài phần, cụ còn biết biện hộ thế nào cho người con vắng mặt.

Càng ngày mụ Trưởng càng quá quắt. Lúc thì mụ kêu mụ có nợ nần nhà này từ kiếp trước, ý nói vì thế mà nay mình mụ phải gánh gánh nặng nuôi mẹ già. Lúc thì mụ nguyên rủa vợ chồng em :

— Chúng nó đi sung sướng với nhau để con này một mình làm đầy tớ.

TRONG TỦ SÁCH NGÀY MỚI

MỜI PHÁT HÀNH

KHÔNG-GIÁO

VỚI

Ô ĐÀO-DUY-ANH

Nghiên-cứu của NGUYỄN-UYÊN-DIỆM

GIÁ : 4\$00

Tác giả vẽ rõ bộ mặt thực của Không-giáo qua trạng-thái xã-hội kinh-tế đời Chu Mạt,

Văn-học và triết-luận (sắp in lại)

của bà MỘNG-SƠN Giá 2\$50

Văn-chương và Xã-hội

của LUÔNG-ĐỨC-THIỆP Giá 2\$50

ĐANG-IN

VIẾT và SỐNG

Khảo luận của : Nguyễn-Xuân-Huy

VĂN NGHỆ MỚI

Ngã-Ba truyện dài của Lê-Mộng-Câu

Về Đâu ? truyện ngắn của Ng: Hoài-Vân

Trận mưa đầu mùa của Hoài-Vân

ĐẠI-HỌC THƯ-XÃ

181 Bis Henri d'Orléans — Hanoi

Giám đốc : Lê-Mộng-Câu

TRA LO'I DEP

Cô ROSE Tam-kỳ, 1.) Chị cô cao có 1m58 mà nặng những 70 cân thì mập quá. Theo số cân ấy tức là thừa 20 cân, Vậy mà vị hôn phu có 55 cân thể thì cần phải gây bớt mới xứng đôi được, ngay từ bây giờ bỏ hẳn món thịt chỉ ăn rau và cá, nhất là ăn cho nhiều bí đao, đu đủ rau răm, rau riếp. Mỗi tuần nên nhịn ăn hẳn một ngày chỉ dùng vài trái cây, và uống nước suối. (Như eau de Vinh-Hảo). Hồi trước khi đi ngủ uống một ly nước tranh, sáng dậy tập thể thao 1 giờ như nhảy giây, đánh đu v. v., Đừng thấy mệt mà ngại, có mệt thì các chất mỡ thừa trong người mới tiêu đi được. 2.) Người chị thứ hai cần đi bác sĩ vì như thể là trẻ chứ không phải mập.

Cô BẢO H. M, 1.) Không nên uống nước với, mua thứ thuốc tên là Tricalcine mà uống, 2.) Tập như thể đứng dậy phải kiên gan. 3.) Nên ngủ 8 tiếng, 4.) Khi thấy không nên tập 5.) Tập tối không gây người 5.) Ăn cơm cách 3 giờ hãy tập.

Cô SANG Quảng - Yên 1.) Không có thứ nào thay được 2.) Tập theo báo đó được

Bà SINH Hai-phong — 1.) Lấy một chút Crème nhẹ soa vào hai bên mép có vết nhăn rồi lấy tay nhẹ vuốt lên phía thái dương, mỗi tối làm 30 lần Sáng mai dậy dùng lait d'amande rửa crême. Đã gửi xuống bà cả lait lẫn crême.

Cô M. T. Bắc-ninh. — 1.) Dùng Crème Tsar nhẹ bôi một lượt thiệt mỏng để se se hãy thoa phần. Da nên dùng phần màu Ocre n. 3 thì mặt sẽ không sạm nữa 2.) Dùng son của ngoại quốc tuy đắt nhưng tốt. Vui lòng mua giùm cô và lựa dùm màu, cả son lẫn Crème gởi 45\$ 3.) Ăn nhiều cá trái cây tập thể thao mỗi sáng nửa giờ và chớ nên để bôn.

Cô PHƯƠNG Tourane — Da tay và da mặt khô nguyên

nhân chính là trong người yếu, máu thiếu «hồng huyết cầu» Bây giờ nên tập thể thao mỗi sáng nửa giờ, giả tập được ở bờ biển thì tốt. Ăn nhiều cá tươi và rau, 2.) Với mặt dùng Crème Tsar, với tay dùng Crème d'amande (bây giờ giá những 15\$) 3.) Son nên dùng màu Rouge Gras n. 3.

Cô THÀNH Mông-Cay — Cả phấn, fard, son, (son thứ của ngoại quốc) giá chừng 50\$00.

Bà XUÂN Phúc-Yên — Đã gửi Crème Tsar và lait d'amande

Các bạn nhớ mua mỹ phẩm, nhớ để rõ địa chỉ thì mới gửi được.

T. B. B. B.

Nước trong nguồn

(Tiếp theo trang 4)

— Chết chửa bả cụ dặn mình mang cho bà cụ ít thuốc tiêu mình lại quên. Hay quay xe về lấy đi.

Phương gạt :

— Thôi để mai em mang lại cho mẹ.

Kha lại chăm chú vào tay bánh, và không thấy Kha nói

năng gì nữa, năng lấy làm để chịu làm. Nàng chỉ sợ nhân câu chuyện, Kha nhắc mãi đến thấy mẹ nàng, và sẽ nhận thấy sự miễn cưỡng của nàng phải về thăm nhà.

Thực vậy nàng không thấy vui chút nào mỗi lần về thăm nhà. Và nhất là lại cùng đi với Kha về thăm thì Phương càng khó chịu hơn nữa. Tại sao ?

Còn nữa

ĐÃ CÓ BÁN

HOA-MỘNG của TƯỜNG-VÂN

1.) T I Y AM — Có nhiều bài đặc sắc, hi ca, ít khi có đủ
2.) THƠ DỊCH. — Có mấy bài Đường thi, viết bằng bút lông rất tốt.

3.) THƠ DỊCH PHÁP VĂN. — tựa những bài danh tiếng của Lamartine, Victor Hugo, S. Prud'homme, Beaudelaire, Verlaine, Rénier, Materlinck, Comtesse de Noailles...

Ông Nguyễn-triệu-Luật riêng chú ý đến phần này đã khen dịch giả (Tao-Dân số 13 - 1939 có tài việt-hóa văn-chương Pháp như bà Nguyễn-thị-Điễm (dịch Chinh-phụ có tài Việt-hóa văn-chương Tàu. Ai muốn xem bài này xin gửi 0\$10 tem cho KIOSQUE THANH - TAO VINH

Hỏi « Hoa - Mộng » ở các hiệu sách lớn.

Một vấn đề...

Tiếp theo trang nhất

Bà Mộng Sơn được tiếp xúc với dân Mán lâu năm và gần đây trong cuộc du lịch qua Trung kỳ, Nam kỳ, bà đã dụng tâm nghiên cứu về tình hình sinh hoạt của những dân Mường, Thái và nhân đó, bà biết được ít nhiều tàn tích của những cộng đồng thể phối phai (communautés primitives) và vài tia sáng về văn minh thạch khí ở Đông Dương.

Trong những số Dân Bà sắp tới, bà Mộng Sơn sẽ trình bày bạn đọc về những vấn đề xã hội thượng cổ, mẫu hệ ở Trung quốc, mẫu hệ ở Việt Nam, thời kỳ hai bà Trưng có phải là thời kỳ mẫu hệ hay thời kỳ quật khởi của mẫu hệ không, phương pháp để suy luận về mẫu hệ...

Tin rằng vấn đề mẫu hệ thuộc về miêng đất của chị em chúng ta, nên khi luận đến, Dân Bà không phải do cái mình đã biết mà phóng chừng qua những cái mình chưa biết. Dân Bà hy vọng rằng có lẽ bà Mộng Sơn sẽ làm hài lòng bạn đọc ở một vài phương diện nào.

T. B. Đ. B.

Thời kỳ hai bà Trưng khởi nghĩa có phải là thời kỳ mẫu hệ không?

Vài nhận xét về xã hội thượng cổ

KHAI LUẬN.— Gần đây trong xứ ta nổi lên một phong trào bàn luận về hai bà Trưng khởi nghĩa. Người in sách, người viết báo, nhất nhất đều có một chủ kiến riêng. Người thì nói ở thời kỳ hai bà Trưng

khởi nghĩa còn là chế độ mẫu hệ người thì quyết rằng thời kỳ ấy đã bước sang chế độ phong kiến rồi. Lại có người ngờ cho thời kỳ ấy chỉ là hơi tàn của chế độ mẫu hệ. Cả một vấn đề xã hội gay go và phức tạp. Người nói xuôi, người nói ngược. Lại có người nói xuôi cũng được mà nói ngược cũng hay, không bao giờ chịu ngó vào thực trạng của xã hội Việt Nam mà luận, viết dài giòng hàng mấy trăm trang nhưng rút lại chỉ nói những chuyện trên mây trên trời làm mất cả thời giờ của độc giả. Tựu chung chỉ mới làm cho vấn đề ồn ào và độc giả phân vân trước những xu hướng khác nhau rõ rệt. Chưa ai đưa ra một định nghĩa về mẫu hệ và xã hội thị tộc mẫu hệ.

Xong dù sao tất cả những luận giả ấy hoặc là học giả, hoặc là văn giả, hoặc là tân văn ký giả cũng phải đứng trên quan điểm đảng cấp mà luận cũng như từ khi lọt lòng mẹ họ đã nằm ở trong mảnh đất đảng cấp cả.

Sau một buổi thảo luận ở tòa soạn báo Dân bà, bà chủ nhiệm Thụy An nhận rằng việc hai bà Trưng khởi nghĩa có tính cách xã hội rất quan trọng, không phải chỉ bàn suông mà rõ nghĩa được, nên ủy cho tôi viết bài tiểu luận này.

(Còn nữa)

Gia-chánh

Bánh đa « lục vị »

2 bát gạo tám, nửa bát đậu xanh, 5 quả trứng gà 5 thìa sữa, hai lạng lạc sống, 3 lạng vừng sống. Gạo, đậu xanh ngâm từ đêm hôm trước sáng hôm sau đem đãi kỹ say bằng cối say bột bánh đúc. Trứng, đường, sữa đánh lẫn cho tan, lạc ngâm bóc vỏ giã nhỏ lọc lấy nước bỏ bã, song lấy bát chiết yêu đựng đúng 11 bát ăn cơm, thiếu cho thêm nước lã. Vừng sát sạch vỏ để riêng, sau rắc lên trên mặt bánh. Muốn ngon thì cho cho thêm Vanille.

Rồi tráng như bánh đa thường, từng chiếc nhỏ như bánh đa khoai.

Bánh măng

1 cân bột nếp tốt, 1 cân đường, 4 cái măng tre tươi to, 2 thìa nước hoa, một bát ăn cơm nước lã.

Bột và nước lã cho vào chậu cho tay bóp kỹ dùng để bón thành con kiến.

Cho bột vào song đặt lên bếp đun bằng than như nấu mứt vậy, chớ để bén song, lấy hai chiếc dũa cả đánh luôn tay.

SẮP CÓ BÁN :

CỎ DẠI

TẬP VĂN ĐẶC BẮC NHẤT
CỦA Tô-Hoài

Còn một ít :

Trên đường Nghệ-thuật

Văn-học bình-luận của Vũ Ngọc-Phan — Giá : 3\$00

ĐANG IN Cây đàn Kỳ mông truyện của Hoffmann

Bản dịch của Vũ-Ngọc-Phan

NHÀ XUẤT-BẢN HANOI — VŨ GIA TRANG Thái-Hà Áp — Hanoi

Măng bỏ hết chỗ già đi rồi lấy lược bi mới chải rồi thật nhỏ vào một thau nước lã cho độ đồng chỉnh phèn chua. Cần nhất phải măng thật nhỏ, nhất những cái to bỏ đi.

Đường thẳng thành chậu vớt măng rửa qua nước lã cho khỏi chất, song cho vào đường đun nhỏ lửa, bao giờ măng trong là được.

Bột đã chín rồi, bắc ra ngoài lấy cái muôi múc măng tưới vào đó : cứ một ng: tưới một ng: quá cho đều, đánh kỹ kho mịn, lúc ấy hãy đặt lên bếp độ 4 phút sau đem ra lại tưới nước đường một muôi thôi lại đặt lên bếp, cứ đều đều như thế. Bao giờ hết nước đường, còn phải độ 2 giờ nữa càng kỹ bột càng tốt.

Khi bắc ra cho nước hoa lấy cái khay lót lá chuối bôi tỳ mỡ cho khỏi dính rồi đem bánh san cho bằng.

Bánh trong mịn, ăn hết nết là khéo. Song đầu dây lấy dao cắt từng miếng vuông chừng 4 phân tây một góc, soa bột bánh khảo cho khỏi dính tay, gói giấy bóng trong đẹp mắt lắm.

Cô KIM-QUY

THU TIN

Đã nhận được mandat của quý vị kẻ dưới đây vậy xin cảm tạ.

Cô Cát thị Nghĩa (Tam-kỳ) ông Trần Bửu (Dalat) cô Phạm thị Lan (Lục nam) bà Nguyễn viết Phan (Kiên an) bà Bạch hường Thi (Haidương) bà Garnier (Hanoi) cô Kim Quý (Vinh yên) bà Đàm duy Hayôn (Phủ lý) cô Nguyễn thị Hân (Nam định) ông Hạc Thành (Thanh hóa) ông Thịnh Đức (Tái nguyên) ông Nguyễn văn Vinh và cô Lê thị Kỳ (Bắc ninh) ông Hoàng văn Huệ (Vientiane) cô Phan ngọc Hương (Phan thiết) cô Nguyễn thị Miao (Bắc kạn) bà Nguyễn xuân Hrang (Hải dương) cô Phạm thị Sang (Quảng yên) bà Đỗ Thị (Hải phòng) bà Lê Minh và cô Lê thị Kim Suyên (Thanh hóa) ông Lý hữu Dư (Phnom penh) bà Nguyễn quang Vinh (Kiên an) cô Diệu Hồng (Ba đồn) cô Lê thị Chừc (Tourane) cô Thúy Mai (Phủ thọ) cô Hoàng thị Hà (Bắc giang) ông Võ văn Kịch (Phnom penh) cô Huỳnh ngọc

Nhiệm (Cầu ngan) cô Nguyễn thị Kim (Hà đông) bà Phạm trung Cồn (Hanam).

Cô Thái Phụng (Cẩm thủy) — Cuốn L. B. G. hết cả.

Bà Bạch năng Thi (Hải dương). — Hạn báo đến 3-12-45 hết.

Bà Nguyễn viết Phan (Kiên an) Báo vẫn gửi chắc bị mất đã gửi bà 1 số, cuốn sách bà hỏi hết, số 257 hết.

Cô Diệu Hồng. (Ba đồn). — Cuốn Lâm Bệp Gửi hết, đi gửi mấy số tiếp.

Bà Tatin (Vabon). — Gửi ra bà. Bù đó không đăng được.

Cô Anh - phú nhạc. — 1) Đây là tường của nhà Chung cả ăn học quá một trăm một tháng. 2) Muốn có việc làm ở trong nhà thì thi đấu gì? May vì cho các em, làm bìa, làm bếp, giúp đỡ mẹ và các chị v. v... 3) Như thế là vừa chứ không mập. 4) Còn báo Dân Bà mùa xuân cũ.

Cô Nhân (Faifoo). — Vui lòng mua dùm cô vài cuốn sách hợp với trình độ cô:

Nuoc Nam

Một tờ tuần báo mà tất cả mọi người đều nên đọc

Mỗi số 0\$20
Một năm 9\$00

CHỦ NHIỆM :
LƯƠNG-NGỌC-HIỂN

97, Phố Hàng Gai
HANOI

TÌNH THƠ

MỘT TẬP THƠ MỚI CỦA

B.Đ. ÁI-MỸ và TRINH-LIÊN (tức Tô liên)

«... NHỮNG NÉT TÌNH ĐẠM - ĐÀ Ở TRONG NHỮNG ỜI THƠ ĐAY MỚI MẸ...»

in toàn giấy tốt — bìa 2 màu
có hai bản khác gỗ soda

Sách in có hạn — vị nào muốn,
xin viết thư về nhà xuất bản :

Mr BỬU - ĐÀO
3 rue Courbet, Quinhon



THUỐC GIA-TRUYỀN TUYỆT HAY :

PHÒNG - TÍCH **CON CHIM** 0p.50
 THUỐC - LY **CON CHIM** 0.40
 THUỐC - HO **CON CHIM** 0.40
 CHINH - KHI **CON CHIM** 0.40

DAU CHÔI HOA - KỶ GIÁ 1p.20

ĐẠI-LÝ TỔNG PHÁT HÀNH:

NAM-TÂN 109, Bonnal Haiphong.

AN-HÀ 13 Rue du Cuivre Hanoi.



GIÚP CÔNG QUÝ !

Ý nhị gì bằng bỏ ra mỗi tháng
 một đồng mua tấm vé ;

Sô Đông-Pháp

mà còn hy vọng sẽ có :

Nhà lầu, ô-tô, tha hồ sung sướng
 mỗi tháng mở một kỳ

THANH-HƯƠNG

Hiệu bánh ngon và khéo nhất

— HANOI —

Đủ các thứ bánh một lối ta.

NHẬN LÀM : BÁNH Đám CƯỚI

43, PHUC-KIEN và CÁC THỨ

HANOI BÁNH SÈU, TẾT.

CĂN ĐỀ Ý HAI-ĐIỀU :

- 1) Phương thuốc ho lao của cụ TRINH-VĂN-LONG (một ông (độc học HẢO) là đáng tin cậy vì đã cứu sống nhiều người mắc bệnh ho lao, ho ra máu hay ho gà. Có 2 thứ
 Có hai thứ: 8p.00 và 20p.00 — hạng đặc biệt 22p.00
- 2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng rõ sự công hiệu của Nước Cốt Sâm Cao-Ly (còn sâm Cao-Ly chúng lấy nước cốt Đại tài bổ dưỡng người già yếu. Thanh niên nam nữ gầy còm, bạc nhược. Và

Ve lớn: 8p.00 nhỏ 6p.00 — hạng đặc biệt 10p.00
 Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG :

TRINH-VĂN-HẢO

19, Rue de Vassoigne, Tândinh—Saigon

Muốn được sinh tươi,
 các bạn hãy dùng thử :

7 MÀU SẮP MÔI
Pimprenelle

Do nhà Kỹ-sự hóa-học JEAN FEYER chế-tạo

Bán theo giá quảng-cáo

6P.90 MỘT ÔNG.

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN :

72, WILHE HANOI 72.

(CẦN NHIỀU ĐẠI-LÝ CÁC TỈNH)

LAMDA & Co

RA ĐỜI TỪ NĂM 1921, THUỐC BỔ

CỦ'U - LONG - HOÀN

VÔ - ĐÌNH - DÂN

ĐA TUNG LAM DANH-DỰ CHO NGỀ LAM THUỐC VIỆT-NAM

KHẮP XỨ ĐÔNG - PHÁP CÁC CỬA HÀNG AN-NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ
 Hộp 2 : hoàn : 3p.60 Hộp 4 : hoàn : 5p.75 Hộp 10 : hoàn : 13p.90 Giá đã kiểm soát

TỔNG PHÁT HÀNH Bắc-Kỳ, Ai-Lao và phía bắc Trung-Kỳ

ÉTABLISSEMENT VẠN-HÓA • 18 Rue des Cantonnaires — HÀ OI

Publication autorisée par arrêté du Gouverneur Général du 19 Janvier 1939
 Imprimerie Le-Cuong, tirage Exemplaires La gérante LUY-THUY-YEN dite THUY-AN